

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/74/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124254563
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124254563.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.364,25 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 27C/50/2024-143 zo dňa 3. februára 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 1.364,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.11.2023 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 04.05.2023 došlo v Martine k dopravnej nehode, ktorej účastníkmi bol vodič motorového vozidla Škoda Octavia, EČV: A., poisteného u žalovaného, ktorý bol vinníkom dopravnej nehody a vodič dopravnou nehodou poškodeného motorového vozidla zn. Škoda Superb, EČV: B., t. j. poškodený B. C.. Poškodené motorové vozidlo bolo pristavené v autoservise SECO AUTOTRANS, s.r.o. za účelom opravy dňa 29.05.2023 a v uvedený deň poškodený so žalobcom uzatvoril zmluvu o prenájme vozidla č. 330/604, a to vozidla NISSAN QASHQAI, EČV: D.. Tento nájom bol dojednaný od 29.05.2023 počas opravy s dohodnutým zmluvným nájomom 80,- eur vrátane DPH na deň. Účel zapožičania náhradného vozidla bol v zmluve vymedzený ako každodenné dochádzanie do a z práce, nákupy, súkromné účely v rámci B. okresu. Tento nájom bol ukončený 28.06.2023 počas doby, kedy sa poškodené vozidlo nachádzalo v servise. Žalobca vyfakturoval poškodenému faktúrou zo dňa 28.06.2023 nájom za náhradné vozidlo od 29.05.2023 do 28.06.2023, t. j. za 31 dní v celkovej sume 2.169,88 eur vrátane DPH. Dňa 28.06.2023 žalobca ako postupník s poškodeným ako postupcom uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok voči žalovanému z titulu nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou 04.05.2023. Postúpenie bolo odplatné, pričom odplata bola uhradená formou započítania v zmysle bodu 5. predmetnej zmluvy. Autoservis vystavil faktúru dňa 03.07.2023 za opravu poškodeného vozidla v celkovej sume 5.100,25 eur s DPH. Žalovaný oznámil žalobcovi, že ukončil šetrenie poistnej udalosti 13.07.2023 s tým, že priznané poistné plnenie krátené o sumu 1.364,25 eur zodpovedajúcu 15 dňom prenájmu vo výške 805,63 eur poukázal na účet žalobcu. Priznaná doba na zapožičanie

náhradného vozidla bola 16 dní a má sa jednať o primeranú dobu zapožičiania náhradného vozidla, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Žalobca predložil odborné vyjadrenie č. 110/2024 vypracované znalcom E. F. G., v ktorom znalec konštatoval, že samotná oprava vozidla zohľadňujúca technologické postupy udávané výrobcom trvá cca 30,4 hodín, čo je približne 4 – 5 pracovných dní priameho výkonu opravy. Zároveň uviedol, že s prihliadnutím na celkový proces opravy vozidla je možné z technického hľadiska predpokladať maximálnu dĺžku opravy v trvaní 15 – 18 pracovných dní. Žalobca predložil odborné vyjadrenie č. 11/2024 vypracované znalcom E. B. H., z ktorého vyplýva, že znalec v ňom konštatoval, že znalec posudzuje z technického hľadiska technológiu opravy poškodeného vozidla, počet normohodín použitých pri oprave a doložených podkladov za opravu vozidla. Posúdenie časového rozsahu opravy vozidla Volkswagen Sharan, EVČ: B. v autorizovanom servise Galimex, s.r.o. nie je možné jednoznačne a presne stanoviť. Určenie časového rozsahu opravy v autoservise bez podrobného skúmania by bol len nepresný teoretický odhad, ktorý ale nezodpovedá reálnemu a skutočnému počtu dní, počas ktorých muselo byť vozidlo v oprave.

3. V konaní bola sporná dĺžka opravy poškodeného vozidla, ktorú namietal žalovaný a nepriznal poistné v rozsahu 15 dní. V zhode so žalovaným je toho názoru, že zodpovedný subjekt je povinný nahradiť škodu, v prejednávanej príhode predstavujúcu nájom náhradného vozidla len v rozsahu, v akom boli náklady nevyhnutne a účelne vynaložené na vypožičanie náhradnej veci. Krátenie plnenia však vyhodnotil ako nedôvodné. Je názoru, že za obdobie, keď bolo poškodené vozidlo v autoservise za účelom jeho opravy, je nárok na náhradu škody totiž v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Do stavu, do ktorého sa poškodený dostal a v ktorom bol obmedzený, bol zavinený klientom žalovaného. Bolo by preto neprimerané poškodeného zaťažovať, keďže už stav poškodenia je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom a požadovať od neho, aby vyhľadával požičovňu podľa požiadaviek žalovaného. Tvrdenie žalovaného o neprimeranej dĺžke prenájmu náhradného vozidla nemá oporu v zistených skutkových okolnostiach. Vozidlo bolo prevzaté do autoservisu 29.05.2023 a následne opravené vydané poškodenému 03.07.2023, pričom nájom poškodeného trval od 29.05.2023 do 28.06.2023. Je namieste zohľadňovať okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Poškodený nemal možnosť ovplyvniť dĺžku trvania opravy a dĺžku prenájmu náhradného vozidla pokrýva takmer celú dobu, počas ktorej bolo poškodené vozidlo v autoservise. Nemožno od poškodeného spravodlivo žiadať, aby sa každodenne dopytoval u servisu s požiadavkou prevzatia si vozidla a doba nájmu teda rozhodne nebola ponechaná na ľubovľu poškodeného. Priznal náhradu nájomného za náhradné vozidlo za dobu, po ktorú sa poškodené vozidlo nachádzalo v servise v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Obmedzenie poškodeného pominulo až reálnym odovzdaním opraveného vozidla, a teda poškodený mohol opäť disponovať svojím vlastným opraveným vozidlom. Tento moment nastal až dňom 03.07.2023. Žalovaný nepreukázal, že by poškodený nejako prispel k navýšovaniu nákladov za nájom náhradného vozidla, práve naopak, prenájom vozidla skončil ešte o pár dní skôr. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že nárok na prenájom náhradného vozidla je totožný s dĺžkou opravy podľa technológie opravy vozidla danej výrobcom. Rovnako považuje za bezvýznamné pre prejednávajúcu vec závery žalovaného o primeranosti dĺžky prenájmu systémom Audatex. Tento systém neslúži na to, aby určoval, ako dlho má byť vozidlo v servise a aká je primeraná doba nájmu. Žalovaný má objektívnu zodpovednosť pri refundácii nákladov hradených z povinného zmluvného poistenia. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023. Za opodstatnenú dobu prenájmu podľa ustálenej judikatúry je potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto doba je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. (ďalej aj „zákon o PZP“) vymedzená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia a samotným poskytnutím plnenia. To, či bolo v možnostiach autoservisu a pri zachovaní technologických postupov ukončiť opravu poškodeného vozidla skôr, nie je pre toto konanie rozhodujúce, nakoľko uvedené nemožno pričítať na ťarchu poškodeného, ktorý nemohol dĺžku opravy nijako ovplyvniť. Ak mal žalovaný po vykonaní opravy námietky proti spôsobu, resp. dĺžke vykonania opravy, uvedené mal riešiť priamo s autoservisom. Účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie následkov, ktoré poškodenému vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou. Inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. Je všeobecne známou obchodnou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo až po zaplatení ceny opravy, alebo je možné požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu. Poškodený sa správal tak, aby k navýšeniu škody nedochádzalo, nakoľko ukončil nájom o niečo skôr ako bolo

jeho vozidlo vydané z autoservisu a nájom bol ukončený z dôvodu dodržania podmienok dohodnutých v zmluve o nájme.

4. Priznal aj nárok na náhradu úrokov z omeškania poukazujúc pritom na závery nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 309/2020, keď poisťovňa mala poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní, t. j. do 28.07.2023 vrátane a 16. dňom sa dostala do omeškania s poskytnutím poisťného plnenia, t. j. dňom 29.07.2023. Pokiaľ však žalobca žiadal úroky z omeškania za čas neposkytnutého plnenia od 27.11.2023, kedy už bola poisťovňa preukázateľne v omeškaní, priznal mu ich tak ako si uplatnil.

5. Návrh žalovaného na vykonanie výsluchu poškodeného zamietol, nakoľko uvedený dôkaz nepokladal za potrebný, vzhľadom k predloženým listinným dôkazom, ktoré dostatočne ozrejmovali skutkový stav a výsluch poškodeného by tak nemal žiadny prínos.

6. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP.

7. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP. V prvom rade namietal nesprávny procesný postup súdu, keď mu nebolo doručené vyjadrenie žalobcu, ktoré bolo doručené súdu dňa 09.12.2024 a nemohol sa k nemu vyjadriť, pričom z bodu 7. odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd z tohto vyjadrenia vychádzal, podrobne ním v napadnutom súdnom rozhodnutí argumentuje. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a nález Ústavného súdu SR. Rovnako namietal nevykonanie dôkazu – výsluch poškodeného, ktorý navrhoval a nevykonanie tohto dôkazu odôvodnil v bode 38. iba jednou vetou. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia. Súd prvej inštancie postupoval v rozpore s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/107/2022, keď nevykonával navrhovaný dôkaz. Nestotožňuje sa s vysloveným názorom súdu prvej inštancie v bodoch 34., 35. a 36., že poškodený mal nárok užívať náhradné vozidlo až do momentu, kedy mu bolo odovzdané jeho opravené motorové vozidlo, a že poškodený nemal možnosť ovplyvniť dĺžku trvania opravy a nemožno od neho spravodlivo žiadať, aby sa každodenne dopytoval v servise s požiadavkou prevzatia vozidla. Zo žiadnych listinných dôkazov nevyplýval záver, ku ktorému dospel súd prvej inštancie, že poškodený nemohol ovplyvniť dĺžku opravy jeho poškodeného motorového vozidla. Poškodený si sám vybral konkrétny autoservis pre opravu svojho vozidla, pričom s týmto servisom uzatvoril ústnu zmluvu, preto je celkom nelogický záver súdu, že žalovaná mala námietky vo vzťahu k dĺžke opravy riešiť priamo s autoservisom, ak je zrejmé, že zmluvu s autoservisom uzatvoril poškodený a vo vzťahu k autoservisu bol v postavení spotrebiteľa, preto rozhodne mal možnosť dopytovať sa na dĺžku a priebeh opravy ako by si nepochybne počínal, ak by náhradné motorové vozidlo musel hradiť z vlastných prostriedkov. Súd vôbec neskúmal obsah zmluvy medzi poškodeným a autoservisom, a preto dospel k záveru, že poškodený nemohol ovplyvniť dĺžku opravy vozidla, ktorý záver nemá podklad vo vykonanom dokazovaní. Žalobca ničím nepreukázal, že poškodený nemohol ovplyvniť dĺžku trvania opravy s dôrazom na skutočnosť, že práve poškodený mal s autoservisom uzatvorenú zmluvu o oprave vozidla. Poukázal na odborné vyjadrenie č. 110/2024 E. F. G., ktorý predpokladal maximálnu dĺžku opravy v úrovni 15 – 18 pracovných dní a v tejto súvislosti poukázal na judikáty R4/1969 a R1/1981. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že aj žalobca predložil odborné vyjadrenie č. 11/2024 znalca E. B. H., ktorého však vyplýva, že znalec sa k primeranej dĺžke opravy vôbec nevedel vyjadriť. Podstatné však je, že predmetné odborné vyjadrenie vôbec nebolo žalovanej doručené, a to ani len na vedomie, čo len znásobuje dôvodnosť jej tvrdení o porušení jej procesných práv. Súd prvej inštancie síce poukazoval na závery nálezu Ústavného súdu SR č. k. III.ÚS 602/2022, avšak je zrejmé, že nepostupoval v súlade s citovaným nálezom, nakoľko relevanciu prikladal výlučne časovému úseku (bez akéhokoľvek rozumného ohraničenia), počas ktorého bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, čo nezodpovedá požiadavke doby nevyhnutnej opravy. Súd nebral do úvahy ani konkrétne okolnosti daného jednotlivého prípadu pre posúdenie primeranosti doby nájmu náhradného vozidla. Súd nevyhodnotil všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti a dôsledne sa nevyssporiadal s argumentáciou žalovaného, a to najmä čo sa týka otázky nutnosti a účelnosti prenájmu vozidla. S touto otázkou sa súd vyssporiadal iba formálne. Tak isto sa súd nevyssporiadal relevantne s judikatúrou, na ktorú žalovaný poukazoval. Má za to, že súd prvej inštancie nárok žalobcu aj nesprávne právne posúdil, pričom poukázal na judikát R 7/92, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo3/2015, rozsudok Krajského súdu v Bratislave 8Co/131/2019, ako aj ďalšie rozhodnutia všeobecných súdov a nález Ústavného súdu Českej republiky a tiež na rozsudok Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. 1C/6/2023, v ktorom bol prijatý záver, že odborné stanovisko znaleckej organizácie súd považoval za dôveryhodný dôkaz o objektívnej dobe potrebnej na opravu poškodeného vozidla. Súd žiadnym spôsobom nezohľadnil skutočnosť, že žalobca nie je totožný s osobou poškodeného, že ide o podnikateľský subjekt, ktorý finančne ťaží z čo

najdlhšej doby prenájmu náhradného vozidla poškodenému. Sám žalobca na svojej internetovej stránke deklaruje prenájom náhradného vozidla poškodeným bez ich akejkoľvek finančnej účasti. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

8. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, zákonný, dostatočne odôvodnený. Pokiaľ namietal nesprávny procesný postup, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalobcu z 06.12.2024 a že z bodu 7. odôvodnenia vyplýva, že z uvedeného vyjadrenia vychádzal, tak s týmto tvrdením nemožno súhlasiť, nakoľko v bode 7. odôvodnenia nie sú uvedené vlastné závery súdu, ale iba sa uvádza podstatný obsah uvedeného podania žalobcu. Rovnako ako napr. v bode 4. a 6. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Súd sa s neprimeranou dĺžkou opravy vyporiadal v bode 35. a 36. odôvodnenia rozhodnutia, v ktorých uvedeným podaním žalobcu neargumentuje. Žalovaný sa mohol s predmetným podaním oboznámiť na pojednávaní, ktorého sa však nezúčastnil. K námietke nevykonania dôkazu navrhovaným žalovaným, a to výsluch poškodeného uviedol, že svedka žalovaný navrhoval vypočuť k nutnosti nájmu náhradného vozidla, čo však vyplýva z listinného dôkazu, a to zmluvy o prenájme náhradného vozidla. Preto sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu v bode 38. odôvodnenia. Okrem toho žalovaný nijakým relevantným spôsobom nespochybnil nutnosť nájmu náhradného vozidla. To, že poškodený nedokáže nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku opravy vozidla je dá sa povedať skutočnosťou všeobecne známou, ktorá sa v zmysle § 186 ods. 1 CSP nedokazuje. Neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najrýchlejšiu opravu, resp. robil preukázateľne výber medzi servismi a požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú tak, aby v čo najväčšej miere vyhoveli poisťovni škodcu. Následne žalovaný namieta, že súd vôbec neskúmal obsah zmluvy medzi poškodeným a autoservisom. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalovaný vykonanie takého dôkazu ani len nenavrhol, preto určite nemožno súhlasiť s jeho názorom, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore so zásadami dokazovania. Odborné vyjadrenie, ktoré do konania predložil žalovaný, bolo vypracované len na základe podkladov, ktoré znalcovi poskytol žalovaný. Znalec si pri vypracovávaní podkladov nevyžiadal od servisu správu o priebehu opravy, informácie ohľadom pracovnej vyťaženia, ohľadom vyťaženia pracovných nástrojov, ohľadom vyťaženia pracovníkov autoservisu a tieto skutočnosti z odborného vyjadrenia nevyplývajú. Odborné vyjadrenie predložené žalovaným nepovažuje za rozhodné, pretože nezohľadňuje individuálne skutkové okolnosti danej veci. Odborným vyjadrením preukázal len „primeranú“ dobu opravy poškodeného vozidla z technického hľadiska v ideálnom stave, avšak nijakým spôsobom nepreukázal, že by servis od doby, kedy bolo vozidlo v servise, na tomto účelovo nevykonával opravné práce a zámerne tak predlžoval dobu opravy. Tvrdenia žalovaného o neprimeranosti dĺžky opravy tak nič nemenia na faktickom obmedzení poškodeného, ktoré poškodený nedokázal ovplyvniť. Počas celej dĺžky opravy pretrvávalo rovnaké postavenie poškodeného, a to také, že poškodený bol obmedzený v možnosti užívať jeho vlastné motorové vozidlo, jeho postavenie sa zmenilo až keď bolo vozidlo vydané zo servisu, preto počas dĺžky opravy mal poškodený nárok na nájom náhradného vozidla. Má za to, že súd prvej inštancie postupoval v zmysle záverov nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 602/2022 a pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3M Cdo3/2015 tak predmetné rozhodnutie vychádza z úplne odlišného skutkového stavu. Ďalej sa vyjadril k jednotlivým rozhodnutiam, na ktoré žalovaný poukazoval. Počet normohodín uvedených vo faktúre nikdy neodzrkadľuje reálny čas, ktorý pracovníci servisu strávili pri oprave vozidla. Autoservis si môže vyúčtovať len vynaloženú prácu stanovenú kalkulačnými programami. Servis potrebuje zrealizovať a ukončiť opravu čo najskôr tak, aby mu boli zaplatené náklady na opravu, na druhej strane aj sám poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čo najskôr k dispozícii. Pokiaľ žalovaný poukázal na rozsudok Mestského súdu Bratislava IV ohľadne odborného vyjadrenia, žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici s opačným názorom. V dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo. Všetky odvolacie dôvody považuje za neopodstatnené a navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciiach § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Žalovaný namietal porušenie jeho práv na spravodlivý proces, nakoľko súd prvej inštancie zvolil nesprávny procesný postup, keď mu nedoručil vyjadrenie žalobcu zo dňa 06.12.2024. Odvolací súd

poukazuje na úradný záznam, v ktorom bolo oznámené žalovanému, že termín stanovený na deň 09.12. sa zrušuje v dôsledku toho, že žalobca podal vyjadrenie vo veci, s ktorým je nutné sa oboznámiť a zároveň sa konštatuje, že uvedené vyjadrenie spolu s prílohami sa doručuje v zmysle dohody na e-mailovú adresu (úradný záznam a mailová správa vytlačená o zaslaní tohto vyjadrenia č.I. 121, 121a). Z uvedeného je teda možné konštatovať, že nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že predmetné vyjadrenie s prílohami mu nebolo doručené a prvýkrát mal možnosť sa dozvedieť o tomto vyjadrení z napadnutého rozsudku. Taktiež z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštalcie nevychádzal jednak ani z odborného vyjadrenia predloženého žalovaným a tak isto ani z odborného vyjadrenia predloženého žalobcom pripojeným k vyjadreniu z 06.12.2024. Napokon žalovaný mal možnosť k tomuto vyjadreniu vzniesť námietky v rámci tohto odvolania a podľa názoru odvolacieho súdu, vzhľadom na to, že súd prvej inštalcie z týchto odborných vyjadrení nevychádzal pri svojom rozhodovaní, porušenie tohto procesného postupu nemá žiaden vplyv na výsledok konania a aj s poukazom na najnovší nález Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025, ktorý riešil situáciu, keď poisťovňa ako žalovaná do konania predložila odborné vyjadrenie a Ústavný súd SR prijal záver, že toto odborné vyjadrenie nie je relevantné pre priznanie škody spočívajúcej v zaplatenom nájomnom za náhradného motorové vozidlo.

11. Pokiaľ ide o nevykonanie dôkazu súd prvej inštalcie toto náležite odôvodnil tým, že výsluch tohto navrhovaného svedka (poškodeného) by nemal vo veci žiaden prínos, nakoľko všetko bolo preukázané listinnými dôkazmi. Z odporu žalovaného vyplýva, že tento svedka navrhoval vypočuť za účelom ozrejmenia nutnosti prenájmu motorového vozidla. Je pravdou, že uvedené už bolo obsiahnuté v zmluve o nájme náhradného motorového vozidla, kde sa poškodený vyjadril, za akým účelom potrebuje predmetné náhradné vozidlo. Preto odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštalcie neporušil žiadne procesné ustanovenia, nevykonanie dôkazu riadne v rozsudku odôvodnil a i odvolací súd je toho názoru, že výsluch tohto svedka by bol nadbytočný a nehospodárny.

12. Spornou v konaní bola dĺžka prenájmu náhradného motorového vozidla. Súd prvej inštalcie sa s touto otázkou náležite vysporiadal v bodoch 34. – 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku, s týmito dôvodmi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

13. Odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že účelom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu, a teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou. Ústavný súd SR v náleze č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 konštatoval: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolnosti jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“

14. Ústavný súd SR v náleze č.k. I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025 konštatoval, že už v skutkovo a právne obdobných prípadoch konštatoval: „Koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť

doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).“.

15. Odvolací súd sa cíti byť viazaný vyššie citovanými nálezmi. Ústavný súd SR vo vyššie citovanom najnovšom náleze jednoznačne konštatoval, že dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. Odvolací súd dodáva, že nie je možné od poškodeného požadovať, aby mal k dispozícii neustále nejakú finančnú hotovosť, pre prípad, že mu niekto môže spôsobiť škodu na motorovom vozidle a opravu si uhradiť zo svojich finančných prostriedkov, aby mohol vozidlo používať bezprostredne po oprave. V danom prípade poškodený bol fakticky obmedzený v užívaní svojho vlastného motorového vozidla, a to až do doby než jej bolo vozidlo vydané autoservisom a mohol ho znova užívať.

16. V zmysle zisteného skutkového stavu vozidlo bolo v autoservise od 29.06.2023 do 03.07.2023 a nájom náhradného vozidla trval od 29.05.2023 do 28.06.2023. Pokiaľ nemal poškodený svoje opravené vozidlo vo svojej dispozičnej sfére, toto nemohol užívať. Teda počas celého obdobia, kedy sa poškodené vozidlo nachádzalo v servise, pretrvávalo rovnaké postavenie poškodeného, a to že bol obmedzený v možnosti užívať vlastné vozidlo. Požadovať úhradu faktúry za opravu vozidla od poškodeného, by bolo ďalším zaťažovaním poškodeného v jeho nepriaznivej situácii, do ktorej sa dostal vinou poistenca žalovaného. Poškodený nemá povinnosť hľadať autoservis s najrýchlejšou opravou poškodeného vozidla a hoci žalovaný nenavrhol dôkaz skúmaním obsahu zmluvy medzi poškodeným a autoservisom, v rámci odvolania ani nič konkrétne netvrdí, čo by malo byť týmto dôkazom preukázané.

17. Vychádzajúc z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu je potom existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou zo dňa 04.05.2023 a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného vozidla počas opravy poškodeného vozidla, daná. Škodca zodpovedá za všetky negatívne následky svojho konania, s ktorými sa vo všeobecnosti a podľa normálneho priebehu veci mohlo a malo počítať. V danom prípade mohol škodca počítať s tým, že negatívnym dôsledkom jeho konania bude nielen škoda na vozidle, ale aj náklady za prenájom náhradného vozidla.

18. To že žalobca ponúka na webovej stránke svoje služby „bez finančnej účasti“, že ide o podnikateľský subjekt, ktorý finančne ťaží z čo najdlhšej doby prenájmu náhradného vozidla poškodenému, nemá žiadnu relevanciu na výsledok tohto konania. Napokon poškodený už pri uzatváraní nájomnej zmluvy mal vedomosť, že prenájom náhradného vozidla je odplatný.

19. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil spolu so závislým výrokom o trovách konania, keď súd prvej inštancie vo veci správne aplikoval zásadu úspechu/neúspechu v konaní.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP aplikujúc § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V Žiline dňa 17. septembra 2025